

„2) dochodów z indywidualnego gospodarstwa rolnego oraz działów specjalnych produkcji rolnej w wysokości określonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.”

Art. 16. 1. Ulgi w podatku gruntowym, przyznane na podstawie dotychczasowych przepisów, stosuje się do czasu ich wykorzystania, jednak przez okres nie dłuższy niż określony w tych przepisach.

2. Ulgi przyznane na podstawie przepisów ustawy o podatku wyrównawczym stosuje się do czasu ich wykorzystania.

Art. 17. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o podatku gruntowym, rozumie się przez to podatek rolny.

Art. 18. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów na podstawie danych statystycznych ogłasza w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku wysokość przeciętnego dochodu z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego. Dochód w tej wysokości przyjmuje się dla celów ustalania uprawnień do świadczeń socjalnych rolników i człon-

ków ich rodzin od daty przyznania tych świadczeń przez okres roku.

Art. 19. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288),
- 2) ustawa z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230),
- 3) przepisy ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188) w zakresie dotyczącym opodatkowania dochodów z niektórych rodzajów upraw i produkcji zwierzęcej.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

269

USTAWA

z dnia 15 listopada 1984 r.

o funduszu gminnym i funduszu miejskim.

W celu przyspieszenia rozwoju społeczno-gospodarczego wsi i miast oraz zaspokajania potrzeb socjalnych ludności — stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. W gminach i miastach tworzy się odpowiednio fundusz gminny i fundusz miejski, zwane dalej „funduszem”. Jeżeli w mieście i sąsiadującej z nim gminie działa wspólna rada narodowa, w jednostkach tych tworzy się jeden fundusz gminny.

2. Fundusz jest przeznaczony na zaspokajanie potrzeb gospodarczych, socjalnych i kulturalnych ludności.

Art. 2. 1. Dochodami funduszu są:

- 1) udział we wpływach z podatku rolnego pobieranego na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268) w wysokości 40% wpływów przed odliczeniem ulg inwestycyjnych oraz ulg z tytułu położenia gruntów na terenach podgórskich i górskich,
- 2) świadczenia pieniężne pobierane na podstawie niniejszej ustawy od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej,
- 3) dotacje budżetowe przeznaczone na pomoc społeczną i dofinansowanie czynów społecznych,
- 4) wpływy z opłaty klimatycznej,
- 5) zyski osiągnięte z imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych, organizowanych na cele określone w ustawie,
- 6) dobrowolne świadczenia pieniężne osób fizycznych lub prawnych.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może przeznaczyć na dochody funduszu inne dochody niż określone w ust. 1, a także zwiększyć określony w ust. 1 pkt 1 udział funduszu we wpływach z podatku rolnego.

3. Osoba fizyczna lub osoba prawna, dokonująca dobrowolnych świadczeń pieniężnych na fundusz, może zastrzec przeznaczenie tych świadczeń na wskazane przez nią zadania oraz zwrot kwot nie wykorzystanych na realizację tych zadań.

Art. 3. 1. Obowiązek świadczeń na fundusz ciąży na:

- 1) osobach fizycznych i osobach prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, które:
 - a) wykonują działalność wytwórczą, handlową lub usługową,
 - b) są właścicielami lub posiadaczami samoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaniem działalności wymienionej pod lit. a),
- 2) jednostkach gospodarki uspołecznionej, które na obszarze gminy lub miasta do 20 tys. mieszkańców:
 - a) wykonują działalność przemysłową, handlową lub usługową albo prowadzą gospodarstwo leśne,
 - b) są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym (leśnym) lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową.

2. Obowiązek świadczeń na fundusz nie dotyczy:

- 1) jednostek budżetowych,

- 2) jednostek organizacyjnych podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości,
- 3) ochotniczych straży pożarnych i Związku Ochotniczych Straży Pożarnych,
- 4) organizacji społecznych od nieruchomości i ich części służących celom charytatywnym,
- 5) związków wyznaniowych i ich instytucji, zakonów i kongregacji zakonnych oraz stowarzyszeń religijnych od nieruchomości lub ich części służących bezpośrednio celom kultu religijnego (kościół, domy modlitwy, kaplice, cmentarze) oraz celom charytatywnym.

3. Wymiaru świadczeń na fundusz dokonuje się z każdego tytułu oddzielnie.

4. Obowiązek świadczenia na fundusz powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym powstały okoliczności uzasadniające świadczenia na fundusz, a wygasa z końcem roku, w którym powstały okoliczności uzasadniające wygaśnięcie tego obowiązku.

5. Wymiaru świadczeń na fundusz od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej dokonuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia podstawowego, na którego terenie działania znajduje się zakład wytwórczy, handlowy lub usługowy albo jest położona nieruchomość.

6. Jednostki gospodarki społecznej są obowiązane do obliczania świadczeń na fundusz za dany rok na podstawie danych zawartych w urządzeniach księgowych i do wpłacania tych świadczeń za dany rok w terminie do dnia 31 marca na rachunek dochodu funduszu rady narodowej stopnia podstawowego, na której terenie działania jednostki te prowadzą działalność przemysłową, handlową lub usługową albo są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości.

7. Jeżeli działalność gospodarcza określona w ust. 1 pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. a) jest wykonywana bez zorganizowanego zakładu, właściwość miejscową organów, o których mowa w ust. 5 i 6, określa się według miejsca zamieszkania osoby fizycznej lub siedziby osoby prawnej zobowiązanej do świadczenia na fundusz.

Art. 4. 1. Stawki świadczeń na fundusz wynoszą:

- 1) od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową:
 - a) płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków, od 1 do 3-krotnej stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz,
 - b) od osób nie wymienionych pod lit. a), bez względu na rodzaj wykonywanej działalności, od 1 do 3-krotnej stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz,

- 2) od nieruchomości określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b):

- a) od 15 do 25 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego, a od domów letniskowych — od 30 do 50 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł ich wartości, ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego,
- b) od 20 do 40 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ubezpieczeniu ustawowemu,
- c) od 0,10 do 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu, zarówno zabudowanej, jak i nie zabudowanej, a dla działek rekreacyjnych — od 0,20 do 0,30 zł za 1 m² powierzchni gruntu,

- 3) od jednostek gospodarki społecznej, z wyjątkiem państwowych gospodarstw leśnych, 0,2% wydatków na wynagrodzenia za pracę z roku poprzedzającego rok, za który uiszcza się świadczenie na fundusz z tytułu prowadzonej działalności nie podlegającej opodatkowaniu podatkiem rolnym,

- 4) od państwowych gospodarstw leśnych 35 zł od 1 ha lasów i gruntów leśnych.

2. Rady narodowe stopnia podstawowego ustalają stawki świadczeń na fundusz, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2. Stawki określone w ust. 1 pkt 1 mogą być ustalone w wysokości zróżnicowanej w zależności od rodzaju prowadzonej działalności.

3. Rady narodowe stopnia podstawowego mogą ustalać stawki świadczeń na fundusz poniżej ich dolnej granicy określonej w ust. 1 oraz stosować ulgi i zwolnienia w świadczeniach na fundusz.

Art. 5. 1. Fundusz jest przeznaczony na następujące cele:

- 1) inwestycje oraz rozwój lokalnej infrastruktury społeczno-gospodarczej, a w szczególności na:
 - a) inwestycje służące rozwojowi rolnictwa, w tym na zakup maszyn, narzędzi rolniczych, środków transportowych oraz rozwój zaplecza technicznego mechanizacji rolnictwa, na upowszechnianie postępu rolniczego, a także na unowocześnianie wiejskiego gospodarstwa domowego,
 - b) budowę, konserwację, utrzymanie, wyposażenie i remont: dróg gminnych i obiektów mostowych, ulic, placów i urządzeń zbiorowego zaopatrzenia rolnictwa i ludności w wodę, strażnic pożarniczych i obiektów przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego oraz urządzeń oświatowych, kulturalnych, socjalnych i sportowych, a także na ochronę środowiska,
 - c) rozwój i wyposażenie w środki zakładów przemysłowych i usługowych, wykorzystujących lokalne surowce i służących potrzebom mieszkańców,
- 2) socjalne, a w szczególności na:
 - a) pomoc społeczną w postaci zasiłków stałych, jednorazowych lub okresowych dla osób kwalifikujących się do takiej pomocy,
 - b) zasiłki rodzinne dla dzieci rolników znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej,

- c) poprawę warunków socjalno-bytowych dzieci i młodzieży, ludzi starych, samotnych i niepełnosprawnych, a także rodzin wielodzietnych o niskich dochodach lub dotkniętych wypadkami losowymi,
 - d) stałe, okresowe lub doraźne dofinansowanie innych usług i świadczeń socjalnych dla rolników i członków ich rodzin,
- 3) dofinansowanie czynów społecznych podejmowanych przez miejscową ludność.

2. Ze środków funduszu nie mogą być przyznawane dotacje i dokonywane inne nieodpłatne świadczenia na rzecz osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

Art. 6. 1. Środkami funduszu dysponuje rada narodowa stopnia podstawowego.

2. Rada narodowa stopnia podstawowego przekazuje do dyspozycji organów samorządu mieszkańców wsi i miast 60% dochodu funduszu wymienionego w art. 2 ust. 1 pkt 1, pochodzącego z danej wsi lub miasta — na rachunki prowadzone przez banki spółdzielcze. W zakresie pozostałej części funduszu rada narodowa określa cele do wykonania oraz wysokość środków na ich realizację.

3. Rada narodowa stopnia podstawowego określa kierunki wydatkowania środków na cele socjalne, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, na wniosek komisji rady narodowej, do której właściwości należą sprawy socjalne.

Art. 7. 1. Użytkownikami maszyn, narzędzi rolniczych, środków transportowych i innych urządzeń, nabytych ze środków funduszu będących w dyspozycji organów samorządu, są mieszkańcy wsi i miast, z których środków zostały nabyte maszyny i urządzenia. Zebranie mieszkańców może podjąć uchwałę o przekazaniu nabytych maszyn i urządzeń w użytkowanie kółku rolniczemu lub innej organizacji społeczno-zawodowej rolników albo jednostce gospodarki społecznej.

2. Dochody z tytułu użytkowania maszyn i urządzeń wymienionych w ust. 1 są przekazywane na rachunek, na którym są gromadzone środki funduszu.

Art. 8. 1. Rada narodowa stopnia podstawowego uchwała, równocześnie z budżetem, roczny plan dochodów

i wydatków funduszu, z uwzględnieniem uchwał organów samorządu mieszkańców.

2. Funduszem administruje organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego zgodnie z planem, o którym mowa w ust. 1. Organ ten w szczególności gromadzi środki funduszu oraz wydatkuje je w części nie przekazanej do dyspozycji organów samorządu mieszkańców.

3. Rada narodowa stopnia podstawowego może upoważnić organ administrujący funduszem do dokonywania w razie potrzeby zmian w planie wydatków, określając zakres i granice kwotowe tych zmian. Zmiany te mogą być dokonywane po zasięgnięciu opinii właściwej komisji rady narodowej.

4. Środki funduszu nie wydatkowane w danym roku przechodzą na rok następny.

5. Rada narodowa sprawuje kontrolę wykonania zadań oraz wydatków funduszu.

6. Organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego składa radzie narodowej sprawozdania z wykonania funduszu w terminach ustalonych przez radę narodową.

Art. 9. Nie wykorzystane w dniu wejścia w życie ustawy środki Funduszu Rozwoju Rolnictwa podlegają przekazaniu na rachunki bankowe organów samorządu mieszkańców, na których są gromadzone środki funduszu.

Art. 10. W art. 13 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wydatki na zasiłki rodzinne są pokrywane z funduszu gminnego.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady, tryb przyznawania i wysokość zasiłku rodzinnego”.

Art. 11. Traci moc ustawa z dnia 29 listopada 1972 r. o funduszu gminnym (Dz. U. Nr 49, poz. 313 i z 1984 r. Nr 34, poz. 181).

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński,
Sekretarz Rady Państwa: J. Szymanek

270

USTAWA

z dnia 15 listopada 1984 r.

o ustanowieniu tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej”.

W uznaniu szczególnych zasług artystów, twórców kultury narodowej oraz innych osób, które swoją pracą sprawiają, że wartości i humanistyczne treści narodowej kultury stają się własnością ogólnospołeczną, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowi, co następuje:

Art. 1. 1. Ustanawia się tytuł honorowy „Zasłużony dla Kultury Narodowej”.

2. Symbolem tytułu honorowego określonego w ust. 1 jest odznaka „Zasłużony dla Kultury Narodowej”.

Art. 2. Tytuł honorowy „Zasłużony dla Kultury Narodowej” nadaje się osobom szczególnie zasłużonym w tworzeniu wybitnych dzieł kultury narodowej, w działalności artystycznej i naukowej oraz w upowszechnianiu kultury.